

bliver Tale om at reparere nogen Del af denne Stade over paa Landkreditsforeningerne, som i Virkeligheden heller ikke bør betale den. Dette bør være en Stats sag. Hermed har jeg kortelig motiveret de stillede Vædringsforslag. I og for sig ere de saa let overfsuelige, at en Motivering næppe behøves. Jeg anbefaler ærede Medlemmer at stemme for dem.

Scharling: Den Omstændighed, at en Del af de fremkomne Vædringsforslag er tagen tilbage, saa at nu kun de af Ordføreren stillede Vædringsforslag foreligge, viser jo, at der i Udvalget har været Bestræbelser for at komme hinanden i Møde og saa vidt muligt naa til en saadan Enighed, at det kunde anses for sandsynligt, at Lovforslaget kunde føres igennem i Rigsdagen. Men Enighed er dog ikke opnaaet. De 3 første Vædringsforslag kan jeg for saa vidt ganske slutte mig til, som det jo fra vor Side er gjort gældende, at den rigtigste Maade er at tilvejebringe Garanti for Hypotekbanken er at henlægge Statsobligationer, udslede i dette Djemed, men jeg maa dog minde om, at der ikke i Udvalget er opnaaet Enighed med Hensyn til denne Garantifonds Størrelse, idet den Størrelse, som vedtoges ved 2den Behandling i Lovforslagets § 4, gaar ud over, hvad det Mindretal, hvortil jeg hører, har anset for rigtigt. Dette Spørgsmaal vil altsaa vistnok særlig komme til Overvejelse i det andet Ting, naar Lovforslaget kommer derop. Ligeledes maa det erindres, at der heller ikke blev opnaaet Enighed i Udvalget eller her i Tinget med Hensyn til Bestemmelsen i § 12 om Bankens Bestyrelse. Den Bestemmelse, der staar i Lovforslaget, som det foreligger, har ikke fundet fuld Tilslutning. Der er altsaa her to ikke væsentlige Punkter, som formentlig ville blive optagne til Overvejelse i det andet Ting, og under disse Omstændigheder, da der dog ikke har kunnet opnaas fuld Enighed over hele Linien, har det forekommet mig at være af mindre Betydning, om de andre Vædringsforslag, Nr. 4 og 5, vedtages, naaget jeg ikke kan være enig med den ærede Ordfører i, at de kun have formel Betydning. Jeg tror, at der er en reel Betydning ogsaa i Vædringsforslaget Nr. 4, gaaende ud paa at skyde det solida-

riske Ansvar noget længere tilbage i Tiden, lægge det noget fjernere, end det ellers vilde komme til at ligge. Hvad angaar Vædringsforslaget Nr. 5, skal jeg bemærke, at jeg gaar ud fra, at skulde saadanne Forhold indtræde, som der ere paapegede, nemlig en omfattende Krigsftade, vilde Lovgivningsmagten vistnok under alle Omstændigheder blive nødsaget til, ligesom det er sket i tidligere Tilfælde, at tage Spørgsmaalet om Krigsftade = Erstatning under Overvejelse, og den vilde da ogsaa for det omhandlede Tilfælde tage særlig Bestemmelse. Fra dette Synspunkt har jeg ingen særlig Betænelighed ved det her opstillede Stykke, og om jeg end ikke har været med til at stille Forslaget, finder jeg ikke Anledning til paa dette Trin at tage særlig Afstand derafra, idet jeg forventer, at dette og de andre Punkter, jeg har nævnet, ville blive Genstand for omhyggelig Overvejelse i det andet Ting, og ville staa saaledes ogsaa i dette Ting, at Lovens endelige Vedtagelse næppe vil strande paa Tingenes Uenighed om disse Punkter.

Finansministeren (Estrup): Der som jeg ikke huster fejl, gjorde jeg straks ved Sagens første Behandling her i Tinget opmærksom paa, at der særlig var to Punkter, om hvilke der paa et tidligere Stadium havde været Uenighed mellem det ærede Ting og mig, og som jeg beklagede vare fastholdte ogsaa i det Forslag, som nu ligger for. Det ene Punkt angik Statsgarantien, det andet Bestyrelsen. Det er mig naturligvis en Glæde at se, at man nu i Udvalget er enedes om at vende tilbage til den Form for Statsgarantien, som jeg altid har anbefalet som den efter min Mening ene rigtige, nemlig den, at Statsgarantien fik sit Udtryk dert, at Staten hvede en Garantifond til Foreningen, og at den dermed var særdig, saa at Staten ikke var Selvskyldneraktionist, hverken direkte eller indirekte, men at den hvede en bestemt Garantifond, og at dens Forpligtelse dermed var udtømt. Jeg kan altsaa ikke andet end anerkende, at Udvalget i Vædringsforslaget Nr. 1 har vist sin Beredvillighed til paa dette Punkt at fjerne den Uoverensstemmelse, der har været mellem Tinget og mig. Jeg vilde ønske, at man var gaaet lidt videre endnu